

כל יום יש ממונה אחר ולכן המתענה נקרע גזר דינו ע"י המלך עצמו

דְּלִית לָךְ יוֹם דִּלָּא אִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ חֵילָא כי אין לך יום שלא נמצא
 בו כוח עליון השולט באותו יום, **וּמֵאן דְּשִׂאֲרֵי בְּתַעֲנִיתָא**
דְּחִלְמָא בְּהָהוּא יוֹמָא, לָא סָלִיק הַהוּא יוֹמָא עַד דְּקָרַע
דִּינִיהּ. אֲבָל לֹא דְשִׁבְעִים שָׁנָה כִּיּוֹמָא דְשִׁבְתָּא ולכן מי ששרוי
 בתענית חלום באותו יום אז לא נגמר אותו יום עד שנקרע גזר דינו אבל אין כוח בתעניתו
 לקרוע גזר דין של שבעים שנה כמו התענית חלום בשבת כי אז המלך עצמו קורע לו את
 גזר דינו (רמ"ק). **בְּגִין כֶּךָ, בְּהָהוּא יוֹמָא מִמֶּשׁ, וְלֹא בִּיּוֹמָא**
אַחֲרָא, דְּלִית רִשׁוּ לְיוֹמָא עַל יוֹמָא אַחֲרָא ומשום כך מתבטל
 גזירתו דוקא אם הוא מתענה באותו היום של חלומו ולא אם הוא מתענה ביום אחר כי אין
 רשות לממונה על אותו היום שהוא מתענה בכדי לבטל מעליו את הגזירה שנגזרה עליו
 ביום אחר, כי הוא כמי שהגבורה משפיעה עליו דין והוא מושך רחמים לת"ת שהוא לא
 מתקן בזה את דיני הגבורה (רמ"ק). **כֹּל יוֹמָא, מַה דְּאִירַע בִּיּוֹמִיהּ,**
עָבִיד. דִּלָּא אִירַע בִּיּוֹמִיהּ, לָא עָבִיד כי כל יום מה שנגזר ביומו יכול
 הממונה על אותו יום לבטלו ומה שלא נגזר ביומו אין הממונה על אותו יום יכול לבטלו.
וְעַל דָּא לָא לְבַעֵי לֵיהּ לְאַיְנֵשׁ לְסַלְקָא לֵיהּ מִיּוֹמָא דָּא
לְיוֹמָא אַחֲרָא ולכן לא ראוי לאדם להעביר את תענית החלום מאותו היום שהוא
 חלם ליום אחר. **וּבְגִין כֶּךָ, דְּבַר יוֹם בִּיּוֹמוֹ תְּנִינָן, וְלֹא דְּבַר**
יוֹם לְיוֹמָא אַחֲרָא ולכן למדנו שכתוב דבר יום ביומו כי אי אפשר לדחות את

התיקון של יום זה ליום אחר.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

לא לחנם מראים לאדם חלום רע

וְתָא חַזִּי, לָאוּ לְמוֹנָא מִתְעֵרִי עֲלִיהָ בְּחִלְמָא, בְּגִין

לְמִתְבַּע עֲלִיהָ רַחֲמֵי בא וראה כי לא לחנם התעוררו עליו שיחלום

דבר רע אלא טעם החלום הוא להראות לו שנגזרה עליו גזירה מלמעלה ולכן הוא צריך

להתענות ולבקש על עצמו רחמים. **וְוִי לְהִהוּא בַר נָשׁ דְּלֵא מִתְעֵרִי**

עֲלִיהָ, וְלֵא אוֹדְעוּ לִיהָ בְּחִלְמָא, דִּהָא אֶקְרִי רַע אוי לו לאותו

אדם שלא מתעוררים עליו ולא מודיעים לו בחלומו אם נגזר עליו איזה גזירה כי אז הוא

נקרא רע [מ]. **וּבְגִינֵי בְּדַ**, (תהלים ה) **לֹא יְגוֹרְךָ רַע בְּתִיב** ומשום כך

הוא לא חולם דבר בחלומו כי כתוב בפסוק לא יגורך רע, ולכן אין נשמתו עולה בלילה אל

הקודש (רמ"ק). **וּכְתִיב** וכן כתוב עוד (משלי יט) **בַּל יִפְקֹד רַע**, דהיינו, **בַּל**

יִפְקֹד, בְּגִין דִּיאִהוּ רַע שלא פוקדים ומודיעים לו בחלומו כי הוא נקרא רע.

בשבת דיבור ממש אסור ולא הרהור

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּתִיב ושאל רבי יוסי את רבי יצחק שהרי כתוב בפסוק

מִמְצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר וקשה, **כִּיּוֹן**

דְּכְתִיב מִמְצוֹא חֶפְצְךָ, מֵהוּ וְדַבֵּר דָּבָר מכיון שכבר כתוב 'ממצוא

אור הרשב"י

[מ] כדאיתא בברכות דף יד עמוד א' אמר רבי חלום נקרא רע, שנאמר: ושבע ילין בל יפקד וינה אמר רבי זירא: כל הלן שבעת ימים בלא רע, אל תקרי שבע אלא שבע.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

חפצך' למה כתוב עוד פעם 'ודבר דבר' הרי הדיבור הוא בכלל עשית חפציו. **אָלָא, עַד**
דִּיגְזֹר מְלָה בְּדָקָא יָאוּת, וַיִּמְלַל לֵיהּ. וְדָאֵי כִּךְ הוּא
בְּרִירָא דְמְלָה, מִשְׁמַע דְּכִתִּיב וְדִבֵּר דְּבֵר אלא לכן כתוב 'ודבר
 דבר' כי עד שיגזור האדם את הדיבור כראוי וידבר אותו ולא רק יהרהר אותו אז הוא בירורו
 של הדבר שאסר הפסוק והראיה הוא מזה שכפל את הלשון ואמר 'ודבר דבר' כי רק דיבור
 ממש אסור ולא הרהור (אור החמה בשם מהרח"ו). **זְכַּאֲיִן אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל**
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עֲלִיּהוּ פְתִיב אשריהם אלו ישראל
 בעולם הזה ובעולם הבא שעליהם נאמר, (ישעיה סג) **וַיֹּאמֶר אֶךְ עַמִּי הַפֹּה**
בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ דהיינו שאומר הקב"ה שישראל
 הם עמי ובהם בחרתי מכל העמים והם בני ולכן הם לא ישקרו בי בכדי לעזוב אותי ולכן אני
 יהיה להם למושיע.

היוצא מהזרע המזוהם של אומות העולם בסוף יתגלה קלונו

וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו' ומש"כ.

וַיֵּצֵא [ויקרא כד] רבי יהודה אָמר, נָפֶק מִכְּלָלָא דְחוּלְקָא דִּישְׂרָאֵל, דְּנָפֶק

אור הרשב"י

ישראל, נכנס לבית דינו של משה ויצא מחוייב
 ועמד וגידף, והוא בן איש מצרי, אעפ"י שלא
 היו ממזרים באותה השעה הוא היה כממזר,
 בתוך בני ישראל, מלמד שנתגייר, וינצו
 במחנה, על עיסקי מחנה, בן הישראלית, ואיש
 הישראלי, זה שכנגדו.

[ויקרא כד] ואיתא בספרא אמור פרשה יד סוף פרק
 יח ויצא בן אישה ישראלית מנין יצא מבית דינו
 של משה שבא ליטע אהלו בתוך מחנה דן,
 אמרו לו מה טיבך ליטע בתוך מחנה דן, אמר
 להן מבנות דן אני אמרו לו הכתוב אומר איש
 על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מִכְּלָלָא דְכָלְלָא, נִפְקַּם מִכְּלָלָא דְמְהִימְנוּתָא בִּי אֵר רַבִּי יְהוּדָה שְׁפִירוּשׁוֹ שֶׁהוּא יֵצֵא מִכְּלָל הַחֶלֶק
הַקְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְהוּא יֵצֵא מִהַכְּלָל שֶׁל הַכֹּל, כִּי הוּא כֹפֵר בְּמִצִּיאוֹת הַסִּיבָה הַרְאֵשׁוֹנָה
שֶׁהִמְצִיאוֹת אֵת כָּלל הַנְּמַצִּיאוֹת שֶׁהוּא הַא"ס ב"ה וְכֵן הוּא יֵצֵא מִכְּלָל הָאֱמוּנָה כִּי הוּא כֹפֵר
בְּסִפּוּרֵי הָאֲצִילוֹת הַנִּקְרָא אֱמוּנָה (רמ"ק). וּמִשְׁכֹּׁךְ וַיִּנְצְוּ בַּמִּחְנָה פִּירוּשׁוֹ,
**מִכָּאֵן אֲוִלִּיפְנָא, כָּל מָאן דְּאָתִי מְזוּהָמָא דְזִרְעָא, לְסוּף
גְּלִייהָ לִיָּה קָמִי כָלָא** שְׁמַכְאֵן לְמַדְנֵנו שְׂכַל מִי שֶׁהוּא בָּא מִהַזֶּרֶע הַמְזוּהָם שֶׁל
אוֹמוֹת הָעוֹלָם וְאִינוּ מֵתִקֵּן וּמְסִיר אֵת זוּהַמְתוֹ ע"י הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת בְּסוּף יִתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּפָנָי
כּוֹלָם. **מָאן גְּרִים לִיָּה, זוּהָמָא דְחוּלְקָא בִישָׁא דְאִית בִּיָּה.
דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּכָלְלָא דִישְׂרָאֵל** כִּי מִי גֵרָם שִׁתְּגַלֶּה הַפְּגָם שֶׁהוּא
הִיָּה בֶן אִישׁ מִצְרִי, [מב] אֵלָּא הוּא הַזּוּהָמָה שֶׁהִיָּה בּוֹ שֶׁהוּא הַחֶלֶק הַרַע שֶׁל הַמִּצְרִי שְׁבָא עַל
אֱמוֹ בְּמִצְרַיִם וְלִכְּן אֵין לוֹ חֶלֶק בְּכָלְל יִשְׂרָאֵל מֵאַחַר שֶׁשׁוֹרְשׁוֹ פְּגוּם וּמְזוּהָם בְּזוּהַמַּת הָאוֹמוֹת.

אסור לגלות את הסודות הנעלמים שכיסה עתיק יומין

רַבִּי חֵיִיא פְּתַח לְבַאֵר אֵת מִשְׁכֹּׁךְ, (מִשְׁלִי כה) **כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר
דְּבַר וְכְבוֹד מְלָכִים חֶקוֹר דְּבַר** וְאוֹמֵר רַבִּי חֵיִיא שְׁמִשְׁכֹּׁךְ.
כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבַר פִּירוּשׁוֹ, **דְּלִית רְשׁוֹ לְבַר נָשׁ
לְגַלְאָה מְלִין סְתִימִין, דְּלָא אֵתְמַסְרוּ לְאַתְגְּלִיָּא. מְלִין**

אור הרשב"י

[מב] וכמו שביאר רש"י בן איש מצרי - הוא שנתגייר.

המצרי שהרגו משה בתוך בני ישראל - מלמד

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000